

Venray, 12 maart 2010

maandag 15 maart 2010

Laatst geupdate op maandag 16 juli 2012

Hoi Paul,

Van harte gelukgewenst met je verkiezing tot lid van de gemeenteraad van Meerssen. Neen, hier zit geen ironie in want al ben ik zeer wantrouwend als het om politici gaat, ik ken je als een betrouwbaar man. En er zijn kennelijk meer mensen die vertrouwen in je hebben, erop rekenen dat je uit bent op het algemeen welzijn. Dat doen de raadsleden allemaal voor praktisch niks – de vergoeding in geld staat niet in verhouding tot de uren – en dat is op zich heel goed. Het weerhoudt mensen ervan om financiële redenen volksvertegenwoordiger te worden en te blijven. Dat ze zo'n slechte reputatie hebben als groep heeft in mijn ogen van doen met dat ze soms cliëntelisme bedrijven maar vooral met dat ze onbereikbaar zijn. In dit verrukkelijke dorp heb ik precies één reactie gekregen op een vraag die ik hen stelde. De rest zweeg. Het Amerikaanse systeem werkt soms beter. Volksvertegenwoordigers houden – verplicht – spreekuren gehouden waar burgers met hun vragen, wensen en klachten terecht kunnen.

Maar daar begint meteen het probleem. Communisten en fascisten hadden een ideaal dat jammerlijk totalitair was van aard maar dachten oprecht dat ze een menswaardig ideaal nastreefden. Idealen en idealisten zijn nu eenmaal gevaarlijk. Bedaarder partijen als die van de christen- en sociaaldemocratie - waarbinnen Groen Links en sommige liberaler stromingen zich bewegen – verschillen nauwelijks wezenlijk van elkaar. Ze zijn in verschillende mate tolerant op het stuk van levensbeschouwing maar bestrijden elkaar bij wijze van spreken te vuur en te zwaard – in de publiciteit althans – en zijn tegelijkertijd toch ook weer gedwongen elkaar de ruimte te laten in de Kamer(s). Ieder speelt daar een rol en is nauwelijks echt zoals Heldring – al vele jaren dikwijls een uiterst scherpzinnige commentator – in de NRC schreef: Rutte met zijn de eeuwige glimlach, en Bos, die een groot verlies om weet te buigen naar winst omdat het verlies niet zo groot werd als gevreesd, met zijn eeuwige grijns. En dan de echten: Agnes Kant die er jammerlijk niet in slaagde met haar authentieke boosheid te overtuigen, de kleiige Balkenende, Femke Halsema en van der Vlies. Het is, zo concludeert Heldring, niet de leugen die regeert maar de echtheid is het ook niet.

En dat zien de dommekloten ook die, hoe bizar ook, de blonde Venlose god houden voor écht blond en hem hun vertrouwen geven. Ze zien het spel en horen niet meer de knikkers; de regels van het spel zijn hem in handen gegeven door de mensen die het hardst het spel spelen. We kunnen maar beter – anders dan Jeltje van Nieuwenhoven in Den Haag dat wil of Bos in dat andere Den Haag – de PVV laten meeregeren; dat kost wel weer een hoop narigheid en een Balkenende V maar het zal wel opruimen, net als na dat geklungel van de LPF. Misschien is er daarna dan weer de ruimte om ernstig te zijn bij verkiezingen en tijdens debatten op TV. We zullen per slot van rekening toch even de rotzooi van de crediet- en economische crisis moeten opruimen, slechts 35 miljard. Kunnen we alsjeblieft de zaak weer even serieus nemen en ernstig worden?

Ik bewonder je moed om in de Raad te gaan zitten en hoop van harte dat je erin zult slagen algemeen belang te laten prevaleren boven partijbelang. De samenwerking van de PvdA met GroenLinks en D66 in Meerssen is in dat kader al een heel belangrijke stap. Nu dat nog even in Den Haag helder krijgen!

Veel succes en genoeg wens ik je toe.

Hartelijke groeten,

Fred